

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 9
Syyskuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava. Toim. sihteeri.
Johanneksentie 4,
puh. 81 54.

30:s vuosik. 1925

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Ruotsin kuningas, kuningatar ja prinssi Wilhelm Suomessa.

Elokuun 21 päivänä sai Suomi vieraikseen vastaanottaa Ruotsin kuninkaan, *Kustaa viidennen*, kuningatar *Viktorian* sekä heidän poikansa, prinssi *Wilhelmin*. Toista sataa vuotta on kulunut siitä kun Ruotsinmaan hallitsija on Suomessa käynyt. Silloin kuului Suomi vielä Ruotsin valtakunnan yhteyteen. Niin kauan kun maamme oli Venä-

set vieraat katselivat pääkaupunkiamme tarkoin, kävivät Suomenlinnassa, museossa, yliopistossa, Nikolainkirkossa jumalanpalveluksessa, ottivat vastaan suuren sotilasparaatin, jossa oli yli 3,000 sotilasta j.n.e. Myöskin matkustivat kuningas ja prinssi Vilhelm presidentti Relanderin ja suuren seurueen saattamana Savonlinnaan, Punkaharjulle



jän yhteydessä ei kukaan Ruotsin kuningas voinut Suomeen tulla. Nyt kun olemme päässeet itsenäiseksi, vapaaksi valtioksi toisten vapaitten valtioitten joukkoon tuli Ruotsin kuningas tervehtimään maatamme ja kansaamme. Samalla oli hänen käyntinsä vastavierailu Suomen presidentin käyntiin Ruotsissa viime kesäkuussa.

Kuninkaallisten vastaanotto Suomessa ja varsinkin Helsingissä oli erittäin juhlallinen ja sydämelinen. Kuningas on Ruotsin hallitukselle kertonut, ettei hän koskaan elämässään ole saanut niin kaunista ja ystävällistä vastaanottoa. Kuninkaalli-

ja Viipuriin. He tahtoivat nähdä Suomen luonnonkauneuksia. Kaikkialla otettiin heidät valta-
vin juhlallisuuksin vastaan. Suuret kansanjoukot olivat saapuneet Kuningasta tervehtimään. Korkeat vieraat olivat ihastuneet Savonlinnan ja Punkaharjun kauneuksiin sekä Viipurin historiallisiin muistomerkkeihin.

Toivottavasti kuningasvierailun johdosta ystävälliset suhteet Ruotsin ja Suomen välillä yhä lujittuvat.

Kuvassa näemme kuninkaalliset menossa juhla-
jumalanpalvelukseen Nikolain kirkkoon Helsingissä.

Kuka on kristitty?

Oikea tosi kristitty on jokainen ihminen, mies tai vaimo, kuuro tai kuuleva, joka hätääntyneenä syntiensä tähden on tullut Jumalan luo, ottanut Jeesuksen Kristuksen omaksi Vapahtajakseen ja syntien anteeksiantajaksi sekä antanut itsensä kokonaan Hänen palvelijakseen. Sen lisäksi tunnustaa hän Jeesuksen vapahtajakseen sekä suuna puheella että jokapäiväisellä elämällään ja koettaa joka päivä tulla Jeesuksen kaltaiseksi.

Mutta kristityn pitää myös kasvaa Herran tunteisessa. Hänen pitää pysyä oikeana kristittynä, niin ettei hän mene takaisin maailmaan. Pysyäkseen kristittynä täytyy ihmisen huomata seuraavaa:

Lue jumalansanaa! Tutki raamattua tai muuta uskonnollista kirjaa ainakin 10—15 minuuttia joka päivä. Anna Jumalan puhua sinulle päivittäin edes 10—15 minuuttia. Ja puhu sinä rukouksessa Jumalalle joka päivä. Jumalan sana on sielusi ravinto. Opi ulkoa joka päivä lyhyt raamatunlause.

Rukoile usein! Puhu Jumalalle huonoudestasi, synneistäsi, iloistasi, suruistasi, lankeemuksistasi, ystäivistäsi, vihollisistasi.

Koeta johtaa toisiakin Jumalan luo! Joka päivä sinä tapaavat ihmisiä, jotka vielä eivät ole oikeita kristittyitä. Rukoile heidän puolestaan. Ja kun sopii, niin puhu heille Jumalasta.

Pakene huonojen ihmisten seuraa! Elä mene pahojen ihmisten luo, elä lue huonoja kirjoja. Hylkää likaiset ajatukset.

Etsi toisten kristittyjen ja sielunpaimenesi seura! He auttavat sinua kristillisyyteen.



Avioliittoon aikoville ajattelemista.

Lukijani, ehkä aijot sinäkin mennä naimisiin. Mutta oletko myöskin ajatellut mitä „avioliitto“ merkitsee? Tahdon tässä koettaa opettaa sinua tätä asiaa ymmärtämään.

Jumala on avioliiton säättänyt ihmisille onneksi. Avioelämä on siis jotain pyhää, korkeaa ja puhdasta. Ei ymmärrä avioelämän merkitystä sellainen ihminen, joka pilkallisesti tai rumasti ajattelee ja puhuu siitä. Avioliittoon meneminen on vakava asia. Se voi viedä sinut korkeimpaan maalliseen onneen. Mutta se voi myöskin tulla suurimmaksi onnettomuudeksi sekä sinulle että toisille. On siis tärkeätä, että ennen avioliittoon menemistä tarkoin sitä ajattele ja koetat selvittää itselleni muutamia kysymyksiä.

1. *Kuinka vanhana on sopivin mennä naimisiin?* Lääkärit sanovat: joka liian nuorena menee naimisiin kuolee aikaisin; myös sellaisten ihmisten lapset tavallisesti kuolevat varhain. Paras lienee, ettei mies mene naimisiin ennenkuin 25 vuoden vanhana eikä nainen ennen 23 ikävuottaan.

2. *Oletko tarpeeksi terve naimisiin mennäksesi?* *Keuhkotauti* on vaarallinen tauti. Monet nuoret ihmiset sairastavat sitä. Keuhkotautiset eivät saa mennä naimisiin, ennenkuin ovat täysin siitä parantuneet. Keuhkotautinen mies tartuttaa sen vaimoonsa ja päinvastoin: sairas vaimo tartuttaa sen mieheensä. Heidän lapsensa syntyvät heikkoina maailmaan. Jos teillä on keuhkotauti, niin antakaa lääkärin hoitaa itseänne. Keuhkotauti voi parantua jos sairas hyvissä ajoin rupeaa hoitamaan itseään. *Juomahimo* on myös paha tauti. Harvoin juomahimoinen mies lopettaa juomisen, vaikka hän tekee kauniita lupauksia morsiamelleen ennen naimisiin menoa. Kuinka moni juomarin vaimo saakaan kärsiä paljon ja kuinka monet juomarien lapset ovat sairaita!

3. *Ansaitsetko riittävästi rahaa perheen elatukseen?* On tärkeätä, että naimisiin menevät ihmiset osaavat ja tahtovat tehdä työtä sekä täyttävät velvollisuutensa hyvin. Mies, joka usein jää pois työstä tai usein muuttaa yhdestä työpaikasta toiseen ei voi elättää perhettään. Sinun täytyy koettaa tulla aina taitavammaksi ja etevämmäksi työssäsi. Siten saat paremman palkan. Älä ajattele naimisiin mennessäsi, että vaimosi pitää myös käydä työssä kodin ulkopuolella. Joskus se kyllä sopii, mutta ei aina. Kun kodissa on lapsia, niin ei vaimolla ole aikaa käydä ulkona työmaalla. Hänellä on riittävästi työtä kun hän hoitaa kodin ja lapset sekä valmistaa ruuan, vaatteet y.m. koko perhelle. Hänen pitää pitää koti puhtaana ja hauskana, niin että kaikki siellä mielellään viihtyvät. Hänen täytyy ymmärtää kodinhoitoa, lastenhoitoa ja kasvatusta, hänen on oltava ahkera, siisti, säästäväinen, kärsivällinen ja tyytyväinen.

4. *Osaatteko kirjanpitoa?* Osaatteko laskea, että tulot ja menot riittävät, niin ettei rahat loppu, eikä tarvitse tehdä velkoja? Ennenkuin menette naimisiin pitää olla huonekalut, astiat, vaatteet y.m. valmiiksi hankitut. Varsinkin täytyy vaimon osata laskea ja hoitaa kirjanpitoa. Vaimon täytyy usein miettiä: kuinka paljon rahaa minulla nyt on? Kuinka paljon rahaa minä voin nyt panna ruokatarvareihin ja vaatteiden ostoon? Kuinka paljon voin panna säästöön? Teidän pitää avioliiton alusta alkaen ruveta säästämään vähitellen. Kun lapsia tulee, niin sitten ei enää voi säästää. Silloin ilmaantuu niin paljon rahanmenoja, että joudutte pulaan jos ei ole jotain säästetty jo ennen.

5. *Avioliittoon mennessäsi täytyy sinun oppia kieltämään itsesi.* Ennen kun olit yksin ei sinun tarvinnut pitää huolta toisista. Sinä voit silloin esim. ostaa itsellesi mitä tahdoit, sinä voit matkustaa, huvitella ja käyttää rahaasi mielesi mukaan. Mutta niin ei voi tehdä naimisissa oleva mies eikä nainen. Miehen täytyy vaimonsa ja lastensa tähden *kieltää itseltään* huvituksia, matkustuksia y.m. rahanmenoja, ettei vaan perhe joutuisi kärsimään puutetta. Luuletko voitvasi kieltää itsesi? Voitko perheesi tähden luopua tuol-

laisista nautinnoista? Jos voit, silloin olet oikeutettu menemään avioliittoon ja perustamaan oman kodin ja oman perheen.

6. *Teille syntyy ehkä lapsia.* Aviopuolisoitten, miehen ja vaimon, korkein tehtävä on lastensa kasvattaminen. Kuinka luottavaisesti katseleekaan pikkulapsen silmää omaan isäänsä ja äitiinsä! Ja kuinka syvästi loukaantuukaan lapsen mieli, jos hän kuulee pahaa puhuttavan hänen isästään ja äidistään! Isä ja äiti ovat lapsen mielestä maailman parhaimmat ihmiset. Älkää särkekö sitä kuvaa, mikä lapsillanne on teistä!

7. *Kuinka löytäisit sopivan aviopuolison itsellesi?* Elä usko ihmisen ulkomuotoon! Elä ihastu kauniisiin kasvoihin, kauniisiin vaatteisiin eikä hienoon käytökseen. Usein ne pettävät. Kuta enemmän ihminen sievistelee *ulkomuotoansa* näyttääkseen ihmisille hienolta ja kauniilta, sitä vähemmän sydämen hyvyttä ja sisällistä kuntoa hänellä useinkin on. Kauniit kasvot kuihtuvat ja vanhenevat pian. Kauniit vaatteet maksavat paljon rahaa. Tuhlarit niitä ostavat. Mutta naimisiin mennessäsi katso onko sulhasesi tai morsiamesi kotoisin hyvästä kodista. Katso onko hänen käytöksensä siveä, puhdas ja rehellinen. Ja kysy myös neuvoa vanhemmiltasi, isältä ja äidiltä tahi opettajiltasi. He tahtovat sinun parastasi ja opettavat sinua hyvin.

8. Ennen avioliittoon menoa pitää miehen ja naisen tuntee tarkoin toinen toisensa. Seurustelemalla toistensa kanssa opitaan toinen toisiaan tuntemaan. Seurustelu nuoren naisen ja miehen kesken olkoon vakavaa, siivoa ja puhdasta. Älköön nuori mies pettääkö neitoa kauniilla avioliittolupauksilla, joita hän ei aioakaan vakavasti täyttää. Älköönkö nuori neito vetäkö puoleensa nuorkaista, jonka kanssa hän ei aioakaan naimisiin mennä. Ainoastaan Jumalan nimeen perustettu avioliitto tuottaa onnea ja siunausta.

(Mukaeltu saksankielestä.)

Köpenhaminasta Brysselin kautta Pariisiin!

Erään tanskal. k.m. kirjoittama matkakertomus.

Alussa vuotta 1924 päätin lähteä matkalle nähdäkseni maailmaa vähän enemmänkin. Pian sain passini ja muut matkatarpeeni kuntoon, otin matkalaukun selkääni ja läksin. Matkustin ensin junalla Köpenhaminasta Tanskan länsirannikolle, Ešbjergin satamaan. Siinä nousin suureen »Primula»-nimiseen laivaan, joka oli lähtemässä Belgiaan, Antwerpenin kaupunkiin. Laivamatka kesti 3 päivää. Ilma oli mitä ihanin. Matkustajat saattoivat syödä ja oleskella miltei koko ajan laivan kannella. Monet naismatkustajat pysyivät sentään kannen alla hyteissään meritautia piilossa.

Usein vaihdettiin matkan varrella luotsia, joka ohjasi laivaamme oikeaan suuntaan. Vihdoin tulimme Hollannin rannikolle. Siellä saimme taas luotsin, joka näytti tien kanavan kautta Antwerpenin satamaan. Kanavassa täytyi laivan kulkea hiljaa, sillä se on matala. Siihen laskee monien pikkujokien vedet, tuoden tullessaan hiekkaa ja mutaa, johon suuret laivat helposti tarttuvat. — Kanavan rannoilla näimme monia kylpylaitoksia suurine ravintoloineen. Mutta ne olivat vielä tyhjiä, sillä ilma oli vielä liian kylmä, niin ettei kukaan voinut mennä uimaan. Illalla kello 1/211 laski laivaamme Antwerpenin satamaan. Useimmat matkustajat jäivät laivaan yöksi. Minä menin maihin erittäin tuttavien matkustajain kanssa. Mutta suureksi hämmästyksekseni huomasimme, että kahdelta tuttavaltani oli laivassa varastettu rahat ja matkatavarat. Kutsuttiin poliisit. Pidettiin tutkimus. Mutta rahoja eikä tavaroita ei löydetty mistään. Näitten matkustajain täytyi tästä palata takaisin kotiin Tanskaan, sitten kun ensin olivat käyneet Tanskan konsulin puheilla.

Koko päivän kävelin katselemassa kaupunkia. Mutta suurenmoisista mielestäni oli kuitenkin Antwerpenin satama, jossa koko maailman kansojen laivat käyvät ja jossa alukset maailman kaikilta ääriiltä tapaavat toisensa. Näin m.m. Punaisen Tähtien Linjan laivan »Bergeland», joka kantaa 34,000 tonnia. Aika jättiläinen! 6 hinaajalaivaa veti sitä irti satamasta merellepäin ja saivat sen liikkumaan 10 metriä puolessa tunnissa. Antwerpenin rautatieasema oli myös komea nähtävyys, samoin monet muutkin rakennukset.

Eräänä maanantaipäivänä iltapuoleen istuin Pariisiin menevään pikajunaan. Se pysähtyi Belgian pääkaupunkiin, *Brysseliin*. Jäin sinne 5 kuukaudeksi. Brysselissä tapasin monta tanskalaista. Olin usein yksissä heidän kanssaan. Yksissä katsoimme kaupunkia, kävimme museoissa, teattereissa j.n.e. Matkustelin maaseudullakin ja sain nähdä vielä maailmansodan kamalia jälkiä, ruunioita ja taas raunioita, katkenneita puitten kantoja, kuolleita, alastomia maisemia. Näin useita kertoja Belgian kuningas Albertinkin, joka on suuri urheilunystävä.

Asunnot, ruoka y.m. olosuhteet siellä etelässä ovat kuitenkin sangen toisenlaiset kuin Tanskassa, niin etten koskaan haluaisi jäädä Belgiaan tahi Ranskaan asumaan. Ihmiset elävät enimmäkseen ravintoloissa. Kodistaan he eivät paljon välitä. Kotona ovat he vain nukkuessaan.

Brysselissä näin myöskin belgialaisen kuuromykkään koulun. Se oli *Berenheimissä*, vähän kaupungin ulkopuolella. Tapasin eräänä päivänä kaksi k.m. miestä, jotka kertoivat minulle tuosta koulusta. Ei ollut helppoa löytää sitä. Oli nouseminen monen jyrkän mäen yli ja kuljettava monien mutkien kautta ennenkuin pääsin perille. Näin edessäni tummanpunaiseksi maalatun koulutalon. Se oli vanhan ja rappeutuneen näköinen, korkean muurin ympäröimä. Muuri oli toisinpäin 3—4

metrin korkuinen. Portti oli lujasti raudoitettu rautauristikolla. Talo oli siis aivan kuin vankila. Soitin kelloa. Vanha portinvartiamuija katsoi ulos akkunastaan, tarkasteli minua pääläestä kanta-päihin asti sekä kysyi, mitä minulla oli asiaa. Koe-tin selittää hänelle olevani tanskalainen kuuro-mykkä sekä haluavani tavat »professoria», eli koulunjohtajaa. Hänen nimensä oli *O. Martin*, vilkas, rakastettava mies. Ymmärsimme toisiamme hämmästyttävän hyvin. Lopuksi sanoi hän, etten minä olekaan kuuromykkä; sen saattoi hän muka huomata puheestani. Mutta minä sanoin käyneeni Nyborgin k.m. koulun Tanskassa, jossa opettajina olivat olleet herrat Forchhammer ja Hansen. Nämät nimet tunsii professori Martin ja lausui lisäksi luulevansa, että Tanskan kuuromykkät ovat maailman onnellisimmat kuuromykkät. Ja siinä hän onkin varmaan oikeassa. — Puhelin useitten opettajien kanssa. He kyselevät minulta kaikenlaisia asioita. Monet heistä puhuivat flaamilaista kielimurretta, jota minä en ymmärtänyt. Tässä koulussa opetettiin sekä sokeita että kuuromykkä poikia. Kaupungin toisessa laidassa oli samanlainen koulu tyttöjä varten. Sentähden eivät pojat ja tytöt tunne ollenkaan toisiaan kouluista päästyään. Koulurakennus oli huono. Sekä luokkatetta makuuhuoneet olivat kovin epäsiistit. Mutta kun valtiolla on vain vähän rahaa, niin täytyy säästää. Valtio antaa koululle puoli miljoonaa frangia vuodessa. Koululla oli oppilaita varten räätälin-, puusepän- ja suutarintyöhuoneet, joissa kuulevat mestarit heille opettivat noita ammatteja. Sokeat oppilaat soittelivat viulua ja muita soittokoneita. Oppilaille opetettiin piirustusta ja muovailua enemmän kuin Tanskassa, mutta sen sijaan lukivat he vähemmän. Koulun puutarha y.m. olivat huonosti hoidetut. Kun kysyin johtajalta: hoitavatko oppilaat koulun puutarhan? niin vastasi hän: ei, siihen ei oppilaille ole aikaa, vaan puutarhan hoitaa erikoinen tarhuri. Kaksi tuntia katselin koulua. Sitten menin pois. Huomasin, että kotimaassani on k.m. opetus paremmalla kannalla kuin Belgiassa. Tyttöjen k.m. koulua katselemaan ei laskettu yhtään ainoaa mieshenkilöä. En siis minäkään sinne päässyt. Mutta koulun toiminnasta sain kuitenkin tietooni seuraavaa: koulussa opetetaan tytöille ompelua ja kaikenlaisia taloustehtäviä. Lukemista opetetaan 3 tuntia päivässä. Varsinkin opetetaan tytöille paljon uskontoa. Kaikkien täytyy nousta ylös aamulla kello 5 messuun. Kello 6 syödään aamiainen ja sitten alkaa päivän työ. Illalla mennään nukkumaan kello 7. Opetajattarina toimii nunnat. — Belgiassa on monta kuuromykkää. Mutta he eivät tunne toisiaan. Heidän k.m. yhdistyksessään kuuluu olevan noin 125 jäsentä, joista miehiä 110. En ole missään nähnyt niin naimahaluisia k.m. Minulle kerrottiin paljon ikäviä ja rumia asioita, joista en voi tässä kirjoittaa. Kun k.m. mies saa tietää, että jossakin kylässä tahi kaupungissa asuu k.m. tyttö, niin matkustaa hän heti sinne ja menee kihloihin

tytön kanssa. Hän ei ajattele asiaa sen kauemmin eikä sen enemmän, sopivatko he yhteen, voivatko he rakastaa toisiaan elämän kaikissa vaiheissa j.n.e. Ja niin perustetaan kevytmielisesti monia avioliittoja, jotka tuottavat suurta kurjuutta varsinkin k.m. naisille. (Jatk.)

Mikä on kaunista.

Ne *kädet* ovat kauniit, jotka ohjaavat ilonsäteitä itkeviin sydämiin.

Ne *jalat* ovat kauniit, jotka kulkevat hyvää tekemässä kaikille.

Ne *huulet* ovat kauniit, jotka puhuvat lohduttavia sanoja ja virvoittavat murheellisia sieluja.

Ne *silmät* ovat kauniit, jotka säteilevät iloa alakuloisten ihmisten keskellä.

Ne *kasvot* ovat kauniit, jotka kuvastavat nuorta hurskautta sekä ovat suunnatut taivasta kohti.

Kaunista *elämää* elää vain se, joka tahtoo toisten kuormia kantaa ja toimii toisten hyväksi.

Kaunis *sielu* on ihmisillä, joilla on Kristuksen mieli kaikkialla.

Ole lempeä eläimille.

(Kertomus)

Ja tapahtui, että Jeesus ja Hänen opetuslapsensa menivät ulos kaupungista vuorille.

He nousivat jyrkkää tietä pitkin kukkulalle. Tiellä tapasivat he miehen, joka ajoi aasilla. Mutta aasi oli kaatunut maahan, sillä mies oli pannut liian raskaan kuorman sen vedettäväksi — ja hän löi sitä niin että veri tippui sen haavoista.

Silloin meni Jeesus miehen luo sanoen: „Ihminen, miksi lyöt eläintä? Etkö näe, ettei se jaksu kuormaansa kantaa ja etkö ymmärrä että se kärsii tuskia?“

Mies vastasi:

„Mitä sinulla on tämän asian kanssa tekemistä? Aasi on minun ja minulla on oikeus sitä lyödä. Kysy noilta, jotka sinua seuraavat, eikö asia ole niinkuin sanon.“

Silloin muutamat opetuslapset sanoivat:

„Mies puhuu totta. Me näimme hänen ostavan aasin.“

Mutta Herra sanoi:

„Ettekö näe miten veri tippuu sen haavoista, ettekö kuule kuinka se huokaa ja itkee?“

Mutta he vastasivat sanoen:

„Herra, me emme kuule sen huokauksia eikä sen itkua.“

Silloin tuli Jeesus murheelliseksi ja sanoi:

„Voi teitä, kun ette kuule miten se itkee ja valittaa Luojansa edessä, joka on taivaassa ja miten se pyytää armoa Häneltä. Mutta kolminkerroin voi sitä ihmistä, jonka kiusaamana eläin noin itkee ja vaikeroi!“

Ja Hän meni ja pani kätensä sen päälle. Ja eläin nousi ylös ja katso — sen haavat olivat parannetut! — Mutta Jeesus sanoi miehelle:

„Mene, eläkö enää aasiasi lyö, että löytäisit armon Jumalan edessä.“

Tietoja Suomen kuuromykyistä.

(Jatkoa.)

Erittäin hyödyllinen ja tärkeäarvoinen oppilaitos kuuromykyäin kehittämiseksi hyödyllisiksi yhteis kunnan jäseniksi on *S. ja A. Bovalliusen kuuromykyä-koti* Pieksämäen Nikkarilassa. Tähän »kotiin», jonka aikaansaamiseksi ijäkäs sisaruspari Sofie ja Angeliqve Bovallius lahjoittivat maatilansa, Nikkarilan, sekä koko suurehkon omaisuutensa, otetaan vain kuuromykyäkouluissa oppikursseina suorittaneita tyttöjä ja annetaan heille tässä kodissa täyshoito, osaksi vaatetuskin sekä monipuolinen ohjaus kaikissa kotitalouteen kuuluvissa naisten tehtävissä, niin hyvin ulko- kuin sisätoissa. Oppijakso tässä talouskoulussa kestää 2 vuotta. Oppiaikansa kuluttua hankitaan oppilaille palveluspaikkoja, jos heillä ei ole tilaisuutta omissa kodeissaan työskennellä. Monet naiskuuromykyt perheydyttyään Nikkarilassa naisten taloustehtäviin ovat palveluspaikoissaan kunnollisella työllään ja käytöksellään saavuttaneet isäntäväkensä täyden tunnustuksen.

Muutoin on kuuromykyäin koulujen toiminta ja järjestys määritelty »*Armollisella julistuksella Suomen kuuromykyäin ja sokeain opetuslaitosten uudestaan järjestämisestä*» 10. VI. 1892. Tätä julistusta on osittain muutettu asetuksella 27. III. 1904.

Lopetettuaan koulunkäyntinsä on kuuromykyämiehen ja -naisen hankittava varsinainen ammattiopetuksensa ja valittava elämäntehtävänsätoimeentulonsa hankkimiseksi. Se ei ole aina niinkään helppoa. Hyvin monet elämänurat ja toimialat ovat hänelle suljetut kuuroutensa tähden. Ammattiopetuksen hankkimisessakin kohtaa nuorta kuuromykyä moni vaikeus: varojen puute sekä työnantajain usein ennakkoluuloista ja tietämättömyydestä johtuva vastenmielisyys ottaa kuuromykyä oppiin ja töihinsä. Pelätään näet, ettei kuuromykyän kanssa voida tulla toimeen. Luonnollisesti alussa ennenkuin molemmipuolin toisiinsa totutaan esiintyykin jonkun verran vaikeuksia ja väärinkäsityksiä työnantajan, johtajan ja kuuromykyäoppilaan, työntekijän kesken. Mutta vaikeudet loppuvat vähitellen ja kuuromykyä työntekijä voi täyttää tehtävänsä yhtä hyvin, jopa uskollisemminkin kuin kuuleva kansanaan. Niin vakuuttavat monet kokeneet työnantajat ja työnjohtajat. Sillä kun kuuromykyä saa osakseen ystävällistä luottamusta ja inhimillistä kohtelua, niin saattaa hänestä tulla sängen uskollinen ja miellyttävä työntekijä ja toveri. Tietysti on joukossa ikäviä poikkeuksia-

kin. On kuuromykyä, jotka luonteensa oikuliistuden tahi vähälahjaisuutensa takia eivät työssään hyvin menesty. Mutta samahan on asianlaita täysaististenkin työntekijäin keskuudessa. Useat käytännöllisen elämän alat ovat varsin sopivat kuuromykyillekin. Tapaamme heitä menestyksellä toimimassa suutareina, räätäleinä, seppinä, puuseppinä, maalareina, kirjaltajina, kirjansitojina, ompelijatarina, pesijättärinä, erilaisissa tehdastoissa, maanviljelijöinä, palvelijoina maalla ja kaupungeissa j.n.e.

Mutta kuuromykyän, koulunkäyneenkin, asema elämässä tahtoo pysyä tuntuvasti eristettynä. Hän on monessa suhteessa riippuvainen ympäristön myötätunnosta. Vaikeuksia tulee hänen tielleen usein, esim. työtä etsiessään, oppipaikkaa hakiesaan, omaa kotia perustaessaan, ostoksilla liikkuesaan, asuntoa vuokratessaan, sairauteen jouduttuaan j.n.e. Kuuromykyäinkoulujen monilukuisen opettajakunta koettaa ojentaa auttavaa kättä entisille oppilailleen. Ja monilla paikkakunnilla, missä kuuromykyä runsaslukuisemmin asuu on jokunen lämminsydäminen auttaja, joka kaikessa hiljaisuudessa neuvoo, ohjaa ja tukee heitä tarpeen vaatiessa. Onpa perustettu koko maata käsittävä »*Kuuromykyäin Auttajayhdistöskin*», jonka keskus-toimikunta sijaitsee Turussa, ja jolla tätä nykyä on haaraosastoja seuraavilla paikkakunnilla: Helsingissä, Viipurissa, Kuopiossa, Mikkelissä, Jyväskylässä, Sortavalassa, Pietarsaareissa, Porissa, Vaasasta, Oulussa, Porvoossa. Yhdistyksen tarkoituksena on lainoilla ja raha-avustuksilla tukea kuuromykyä, jotka pyrkivät itsenäiseen toimintaan käsi-työläisinä, maanviljelijöinä y.m. Se jakaa stipendejä opiskeleville kuuromykyille sekä toimii kaikenlaisen hädän häätämiseksi nuorempain ja vanhempain kuuromykyäin keskuudessa. Tämän yhdistyksen Helsingin haaraosasto on esim. perustanut ostamalleen *Avikin* palstatilalle *Hyvinkäälle* koulukodin heikkolahjaisimmille tahi sokeille kuuromykyä-tytöille, sekä huoltolaitoksen vanhoille, sairaille ja työhönkykenemättömille kuuromykyä-naisille. Turun piiriin haaraosasto suunnittelee parhaillaan samallaisen kodin perustamista vanhoille kuuromykyämiehille. — Kuuromykyäin auttaja-yhdistys nauttii verrattain pientä valtion avustusta. Mutta se avustaa tarpeensaolevia kovan onnen lapsia tuntuvalla tavalla vuosittain. Varansa se saa jäsenmaksuista ja tilapäisistä lahjoituksista.

Kuuromykyillä on itselläänkin omassa keskuudessaan koko maata käsittävä yhtymä henkisten ja aineellisten pyrkimystensä tukemiseksi. Se on *Suomen Kuuromykyäin Liitto*, jonka keskushallinto on Helsingissä. Haaraosastoja on silläkin paikkakunnilla, missä kuuromykyä runsaslukuisemmin asuu, kuten Tampereella, Porvoossa, Vaasassa, Jyväskylässä, Huittisissa, Viipurissa, Kuopiossa, Lappeenrannassa, Hämeenlinnassa, Pietarsaareissa, Porissa, Riihimäellä, Kotkassa, ja Helsingissä. Näihin haaraosastoihin, n.s. »kuuromykyäinyhdis-

tyksiin» kuuluu melkein yksinomaan kuuromykkiä sekä joitakuuta heidän kuulevia omaisiaan ja avustajiaan. Yhdistyksen toiminta on yleensä vaatimatonta. Pidetään kokouksia milloin tiheämmin ja säännöllisesti, milloin harvemmin. Kokouksiin saavutaan mielellään tapaamaan kohtalotovereita ja kertomaan kuulumisia. Koetetaan toimeenpanna sivistäviä esitelmiä, keskusteluja, varjo-kuvanäytöksiä y. m. sikäli kuin voimia on. Suomen Kuuromykkäin Liitto koettaa kaikin tavoin kohottaa jäsentensä sivistysrientoja. Liitto levittää kirjallisuutta jäsentensä piireihin, avustaa haarasastojensa kirjastoja, kustantaa kielellisesti ja sisällöltään helppotajuisia kirjoja kuuromykkäin luettavaksi. Ja se julkaisee kuukausittain ilmestyviä aikakauskirjoja »*Kuuromykkäin Lehti*» ja »*Tidskrift för Dövstumma*» sekä joululehtiä »*Kuuromykkäin Joulukirje*» ja »*Dövstummas Jul*». Liitto saa valtion varoista vuotuisen avustuksen tarkoitustensa toteuttamiseksi.

Suomen valtio on myös pitänyt huolta maamme kuuromykkäin uskonnollisen ja siveellisen elämän vaalimisesta asettamalla erityisen kuuromykkäin sielunhoitajan, matkapapin, kuhunkin hiippakuntaan. Eihän kuuromykkä voi ottaa osaa seurakunnan yleiseen jumalanpalvelukseen. Uskonnollinen kirjallisuus, itse raamattukin, on hänelle vierasta siinä esiintyvän vaikeatajuisen kielen sekä sisällön syvämieltyyden takia. Kuuromykkäiltä puuttuu siis kaikki täysaistisille kansalaisille tarjona olevat runsaat tilaisuudet henkisen ja hengellisen elämänsä herättämiseksi ja kehittämiseksi.

Arvaa miten köyhäksi ja pintapuoliseksi hänen sisällinen ihmisensä jää. Kuuromykkä tarvitsee omia, erikoisesti hänen kehityskantaansa ja kielellistä taitoansa vastaavia tilaisuuksia uskonnollisen, kuten yleensäkin henkisen elämänsä hoitamiseksi. Hän tarvitsee omia jumalanpalveluksia, sivistystilaisuuksia, omaa erikoista sielunhoitoa, omia sielunhoitajia, jotka tuntevat hänen sielunelämänsä, sen tarpeita ja mahdollisuuksia, ja joilla on taito ja kyky puhua tahi »viitata», niin että kuuromykkä sitä ymmärtää, niin helppotajuista ja selvää kieltä käyttäen, niin havainnollisia ja sattuvia ajatuksia esittäen, että asianomainen siitä hyötyy.

Porvoon hiippakunnan matkapapin asuinpaikka on *Helsinki*, Turun *Vaasa*, Savonlinnan *Viipuri* (nyk. olojen pakosta *Mikkeli*) sekä Kuopion *Oulu*.

Matkapapit matkustelevat piireissään, kokoavat kuuromykkiä hartaustilaisuuksiin seurakunnissa sekä sopivissa yhtymäpaikoissa, opettavat heitä, toimittavat kirkollisia toimituksia heille, käyvät heidän kodeissaan, toimittavat lapsia kouluun, neuvovat vaikeuksissa, avustavat työttömiä, sairaita, vanhoja, tulkitsevat oikeudessa ja muulloin tarvittaessa, levittävät kirjallisuutta, sovittelevat erimielisyyksiä ja väärinkäytöksiä. Sanalla sanoen koettavat he ystävinä ja auttajina tukea kuuromykkiä milloin vain apu tarpeen on.

Kuten näkyy, on yhteiskuntamme paljon jo uh-

rannut maamme n. 4 tuhanteen nousevan kuuromykkäjoukon hyväksi. Epäilemättä kuuromykkäin valistukseen ja ihmisarvoon korottaminen on yhteiskunnalle takaisin maksava sen uhraukset. Samaten varmaan myös kasvava kansansivistys on tekevä lopun siitä raakuudesta, ivallisesta ja katkeroitavasta kohtelusta, säälin puutteesta ja heikomman sorrosta, mikä laajojen kansankerrosten taholla Suomessakin on tullut niin hyvin kuuromykkäin kuin toistenkin aistivallisten osaksi. Kova on heidän kohtalonsa luonnonvikansa takia muutoinkin ilman, että ajattelematon yleisö heille lisää kuormaa kuorman päälle.

Loppu.

URHEILUOSASTO

Liitytkää jäseneksi Kuuromykkäin Urheiluliittoon.

KUL:n tarkoituksena on puolue-elämästä vapaana urheilujärjestönä silmälläpitäen kuuromykkäin parasta työskennellä kuuromykkäin fyysisen kunnan parantamiseksi. Tämän tarkoituksensa koettaa liitto saavuttaa edistämällä terveitä elintapoja, erikoisemmin silmälläpitäen kuntoutumista, kohottamalla ruumiillista kulttuuria ja ylläpitämällä toverihenkeä.

Kerta kaikkiaan 100 mk maksavat pääsevät perustajajäseniksi ja 50 mk maksavat vakinaisiksi jäseniksi. Maksut ovat lähetettävät rahastajalle, osoitteella: Herra Eino Karilas, Helsinki, Linnan-
katu 5 C.



Tietoja kotimaasta.

— **Ero virasta** sekä elinkautinen eläke on pyynnöstä myönnetty Mikkelin k.m. koulun täysinpalvellelle opettajattarelle neiti Naema Hermansonille syysk. 1 päivästä alkaen.

— **Opettajattareksi** Mikkelin k.m. kouluun on nimetty rouva Meri Kahva (rouva E. Pesosen jälkeen). — Porvoon k.m. koulun opettajattareksi on nimetty Oulun k.m. koulun opettajatar, neiti Stella Hertzberg.

— **Herra J. Sundberg** on elokuun loppupuolella käynyt esitelmämatkalla Tanskassa ja etelä-Ruotsin muutamissa kaupungeissa. Kaikkialla ovat kuuromykkätoverit ottaneet hänet ystävällisesti ja innostuneina vastaan. Hän on esitelmöinyt Suomen kuuromykkäistä, Suomen historiasta y. m. ja on hän herättänyt esitelmillään suurta mielenkiintoa suomalaisiin oloihin.

— **Jyväskylän k.m. koulusta** laskettiin viime kevännä pois seuraavat koulun läpikäyneet oppilaat:

Hedman, Martti, Eenokki, Tervolasta; Koso, William, Kymistä; Leino, Vilho Ilmari, Kökemäeltä; Moisio, Tuure Verner, Virroilta; Niskanen, Kalle Jaakko, Kuhmoniemeltä; Pohja, Jaakko Oskari, Kiikasta; Rautanen, Ilmari, Kivennavalta; Ahola, Jenny Maria, Haapajärveltä, Harju, Naima Sofia, Helsingistä; Keisu, Hilja Kristiina, Turkolasta; Asikainen, Ferdinand, Muuruvedeltä, Heino, Paavali, Heinolan maaseurak.; Hytönen, Marita Sofia, Sumiaisista ja Leskinen, Aune Margit, Kerimäeltä.

— Hämeenlinnan kuuromyökkäin yhdistys piti kesäkokouksensa 31 p. toukok.—1 p. kesäk. Perttulassa, jonne lähettiin laivalla. Kuuromyökkäiä oli saapunut runsaasti. Paljon oli entisiä Perttulassa kävijöitä, mutta oli joukossa paljon uusia kasvojakin. Kai kille avasi Perttula lämpimän sylinsä.

Yhdistyksen lämmissydäminen äiti, rouva Emma Hedman, tänäkin vuonna lämpimällä tavallaan piti huolta lempilapsestaan. Turusta oli herra Elias Savisaari saapunut esitelmöimään pitäen monta kaunista puhetta raittiusy.m. asioista, josta yhdistys pyytää lausua hänelle monet vilpittömät kiitokset. Ohjelmassa oli m.m. kuvaelma, mutta riitti aikaa iloiseen karkeloonkin kauniin luonnon helmassa. Päivän kallistuessa myöhäiseksi illaksi alettiin tehdä pois lähtöä. Marssittiin ensin joukolla kiittämään rouva Hedmania. Rouva Hedman tuli ulos ja kaikilla oli tilaisuus katsella hänen rakkaita piirteitään. Vilkkaitten käppen kohottaessa „eläköönhuutonsa“ poistuttiin laivalle, joka oli tullut noutamaan. Seuraavana päivänä käytiin museossa.

Karlbeggilla ja Aulangolla on oma loppumaton viehätöksensä, jota ei väsy katselemasta ja jossa yhdistyksen vierainensa vietti unhoittumattomia hetkiä. Ikuistajakone sai siellä myös runsaasti työtä.

Lopuksi lausuu yhdistys kaikille avustajilleen ja osanottajille kiitokset.

— Varokaa petkuttajia! Usein on tässä lehdessä varoitettu kuuromyökkäiä petkuttajista. Joskus kulkee maalla ja kaupungeissa tuntemattomia kuuromyökkäiä, jotka valehtelevat paljon ja pettävät kuuromyökkäiä, kerjäävät tahi lainaavat heiltä rahaa, joskus vietelevät k.m. tyttöjään. Sellainen oli m.m. eräs „Gunnar Ekman“ valhenimellä kulkeva mies, joka on kierrellyt useilla eri paikkakunnilla. Olkaa varovaisia! Elkkä ruveki tekemisiin tuntemattomain, kuljeskelevien „kuurojen“ kanssa. Joskus voivat he olla kuuleviakin vaikka sanovat olevansa kuuromyökkäiä.

— Kuopion Kuuromyökkäinyhdistyksellä oli Piirikokous viime helluntaipäivinä. Kokouksen osanottajia, paitsi K.K.Y:n jäsenet, oli n. 50. Vastanotto oli lauantaina, 31 p:nä toukok. Suuri oli hämmästyksemme kun vieraita oli saapunut läheltä ja kaukaa enemmän kuin osasimme aavistaakaan. Kuuluiset kyselyä juutiin kahvit, ja sitten osa vieraista majoitettiin Kuopion Kuurojen koululle ja osa heistä meni omien tuttaviensa luo.

Kokouspäivä alkoi 11:senä helluntaina klo 10 ap. jumalanpalveluksella, jonka piti pastori Laurila. Päivän ohjelmassa oli m.m. useita esitelmää, keskusteluja ja illanvietto. Tällä kerralla onnistuttiin saamaan Tasavallan pääkaupungista Suomen Kuurom. Liiton puolesta hra E. Karilas esitelmöimään.

Kokouksessa keskusteltiin m.m. nykyisin niin paljon puheenaibena olleesta viittomakieli-kysymyksestä. Keskustelu oli jokseenkin laimeata. Herrat E. Karilas ja A. Jokelainen molemmat ollen samaa mieltä pidettävä selostivat viittomakielen tarpeellisuudesta ja toivoivat, että Kuurom. koulujen opettajatkin oppisivat viittomakielen taidon, sillä tulevat he usein kosketuksiin koulunkäyneiden kuuromyökkien kanssa, esim. kokouksissa puheita, esitelmää y.m. pitämässä, jolloin viittomakieli on ehdottomasti tarpeen, sillä sattuuhan joukossa olemaan viittomakoulunkäynejä, jotka eivät ymmärrä puhetta ja niin ollen jäävät osattomaksi kaikesta, jos ei viittomakieltä käytetä apunaan. Ja onhan se puhetaidonkin omaavalle paljon helpompaa ymmärtää. Kokouksissakin kun joutuu suuren salin perälle istumaan kauas puhujasta, niin on



Kuopion piirikokouksen osanottajat k.m. koulun pihalla.

mahdoton seurata puhetta loppuun asti, jos puhe kestäisi vaikkapa puolen tunnin. Jos esim. kuuleva panisi korvansa tukkoon, niin ettei mitään kuulisi vaan tuijottaisi koko ajan puhujan huulille ja seuraisi jokaisen kielen käänteen, niin ehkä piankin kyllästyisi ja toivoisi puheen loppuvan. Samoin on kuuronkin laita, vaikka olemmehan kyllä tottuneet jo kouluai.k.na katsoa tuijottamaan.

Kokous oli sitä mieltä ettei koulu-aikana missään tapauksessa ole suotavaa viittomakieltä puhekouluissa. Sillä puhetaito on tärkeä ja vielä koulusta päästyäänkin pitäisi kehittää puhetaitoaan lukemalla kirjoja ääneen ja puhellen paljon kuulevien kanssa.

Kello 1 ip. piti maisteri U. Kahma mielenkiintoisen esitelmän: „Suomen maa ja sen kansa“.

Ja sitten tämän jälkeen hra E. Karilas esitelmöi kerhotöinnasta ja toivoi että kuuromyökkäin keskuuteenkin perustettaisiin opintokerhoja, joissa kuuromyökkät voisivat kasvattaa enemmän henkistä kykyänsä.

Kello 5 alkoi illanvietto. Aluksi K.K.Y:n puh. johtaja A. Jokelainen lausui vieraat tervetulleiksi. Sen jälkeen piti juhlapuheen pastori Johannesson. Sitten seurasi väliaika, jonka jälkeen rouva Anni Jokelainen lausui Hilja Haahden runon „Tuhlaajapoika“. Hra E. Karilas piti esitelmän „Suomalaisen kirjallisuuden isästä“. Sen jälkeen seurasi leikkiä, joissa kului ilta hupaisesti. Juhlayleisö näytti olevan tyytyväisiä vaikkakin ohjelma oli puutteellinen.

Seuraavan kokouspäivän piti alkaa 11:senä helluntaina klo 9 kävelyretkellä Puijolle. Mutta kun ilma oli jokseenkin epäsuotuista, vettä riputteli aika runsaasti, niin kokoonnuimme huoneeseen. Siellä hra Karilas piti esitelmän retkelyistä.

Klo 10 ap. oli taivas kirkas ja mitäs muuta kuin marskimaan jylhää Puijon mäkeä kohti. Puijolta palatimme klo ½ 1 ip. menimme Kuopion Museoon. Siellä oli paljon uutta näkemistä ja oppimista. Monet syventyivät niin tarkoin tutkimaan, ettei pois lähdöstä tahtonut tulla torkua.

Päivällisloman jälkeen kokoonnuttiin lopettajaisillanviettoon.

Osanottajat olivat yleensä tyytyväisiä kuulemiinsä ja näkemiinsä ja toivoivat, että joka vuosi pantaisiin toimeen tällaisia kokouksia. Ja on luonnollista, että jotain virkistystä kaipaa moni maaseudulla asuva kuuromyökkä.

— Rahankeräys K. O. Malmin muistopatsasta varten. Braine Weitzmann Helsinki N:o 41 Smk 150; rva Elma Ignatius H:ki Smk 50; Sven Bjon Kruununkylä Smk 50; Hilda Malm Pietarsaari N:o 51 Smk 20; P. C—g N:o 49 Smk 30; H. Ström Högfors N:o 79 Smk 100; M. K. Jy-

väskylä N:o 35 Smk 20; L. Arrhenius Turku N:o 19 Smk 100; Vald. Holmberg Tammisaari N:o 111 Smk 50; August Grönroos Kirkkonummi N:o 81 Smk 70; Villiam Lindeman Ahvenanmaa N:o ? Smk 50; Mathilda Kvarnström Fiskars N:o 85 Smk 60; S. Lillhannus Lappfjärd N:o 116 Smk 130; Tuntematon N:o 95 Smk 5; Vald. Mattson Kerava N:o ? Smk 30; Matti Savaari Alavus N:o 687 Smk 15; Arne Hemmola Haapamäki N:o 760 Smk 10; Juho Kust. Kurhila Herrala N:o 813 Smk 10; Turun Kuuromyökkäinyhdistys koonnut Smk 246; Mimmi Vickström Vihti N:o 694 Smk 280; Vihtori Harsunen Vaajakoski N:o 635 Smk 110; Tuntematon N:o 825 Smk 5; Antti Härmä Keuru Smk 10; Juho Reinikainen Jääski Smk 15 ja Väinö Laakso Urjala N:o 720 Smk 10.

Ulkomailta.

— **Iitakoulu** koulunkäyneille vanhemmille k.m:lle on viime talvena pidetty Köpenhaminan k.m. koululla. Opetusta antoivat koulun opettajat m.m. äidinkielessä, fysiikassa, historiassa j.n.e. Erityisesti mainitaan „vapaat keskustelutunnit“, jolloin oppilaat saivat tehdä kysymyksiä opettajille ja opettajat koettivat vastata. Nämä tunninit olivat erittäin vilkkaita, opettavia ja hauskoja. Oppilaat kyselivät kaikkea, mitä halusivat tietää. Usein tehtiin niin vaikeita kysymyksiä, ettei opettaja heti voinut vastata, vaan antoi vastauksen toisena päivänä tarkoin ensin mietittyään ja tutkittuaan asiaa kotona. Sellaisia kysymyksiä oli esim. Vekseli, Obigatio, Pasteur, Erasmus Rotterdamlainen, Radio j.n.e.

— **Turkkilaiset** kuuromyökkäin ovat aikeessa perustaa oman yhdistyksen. Eräs ranskalainen kuuromyökkäin lehti kertoo, että viime tammikuun 2 p:nä kokoontui 40 turkkilaisista k.m. Konstantinopolissa keskustelemaan oman yhdistyksen perustamisesta. Näistä oli 38 koulukäymätöntä ja 2 koulunkäynnystä k.m. Kokousta johti herra Edgard Faraggi, joka on paljon matkustellut Euroopassa ja siellä tutustunut k.m. yhdistyksiin eri maissa. Hän ehdotti, että perustettaisiin yhdistys, joka auttaisi turkkilaisia kuuromyökkäiä. Ensimmäinen tehtävä olisi rahaston kokoaminen, jonka varoilla köyhiä k.m. autettaisiin. Jokainen yhdistyksen jäsen maksaisi kuukausittain rahaa tuohon kassaan. Siihen suostuttiin. Herra Faraggi valittiin uuden yhdistyksen puheenjohtajaksi. Hra F. pyysi 2 kuukauden aikaa valmistaa yhdistykselle säännöt, jotka sitten tarkastetaan ja lähetetään hallituksen hyväksyttäväksi. Tähän suostuttiin ja kaikki läsnäolijat kiittivät hra Faraggia. Uusi yhdistys kokoontuu joka 2 viikon kuluttua.

— **Saksan kuuromyökkäit** yleiset urheilukilpailut pidettiin Berliinissä heinäkuun 25—27 p:nä.

— **Sveitsi**, joka vuosi elok. 1 p:nä viettää koko Sveitsin kansa suurta isänmaallista, kansallista juhlapäivää, niinkuin me suomalaisetkin vietämme jouluk. 5 päivää itsenäisyytemme muistopäivänä. Tuollaisena juhlapäivänä toimeenpannaan myös joka vuosi suuri rahankeräys koko maassa johonkin hyväntekeväisyystarkoitukseen. Juhlatuomikunta, jonka puheenjohtajana Sveitsin tasavallan presidentti on, määrää mihin tarkoitukseen kunakin vuonna rahaa kerätään. Tuollainen rahankeräys voi tuottaa noin 100,000 tai 200,000 Sveitsin frangia. Niinpä pari vuotta sitten toimitettiin rahankeräys Sveitsin sokeain hyväksi. Tämän vuoden elok. 1 p:nä juhlassa toimitettiin rahankeräys Sveitsin kuuromyökkäin ja heikkokuuloisten auttamiseksi. Täten saavat sikäläiset k.m. koulut, auttajayhdistykset, vanhainkodit, lastentarhat y.m. kuuromyökkäiä tarkoittavat laitokset suuren avustuksen. Sveitsissä on seuraavat laitokset, jotka nyt saavat apua kertyneistä varoista:

15 kuuromyökkäinkoulua, joista 5 on valtion, 8 yksityistä ja 2 yhdistysten ylläpitämiä;

Sveitsin yleinen kuuromyökkäin auttajayhdistys, jolla on 5 haaraosastoa;

4 kuuromyökkäin vanhainkotiä;

eräs tehdas, jossa vain kuuromyökkäityöntekijät valmistavat hienoja nahkaesineitä;

12 kuuromyökkäin „seurakuntaa“ pappeineen;

Sveitsin kuuromyökkäin opettajain yhdistys;

Sveitsiläinen kuuromyökkäin valistusseura;

Kuuromyökkäin neuvosto;

10 k. m. yhdistystä urheiluosastoiheen;

Ylläolevasta luettelosta näemme, miten paljon Sveitsissä kuuromyökkäin hyväksi on tehty ja tehdään. Tunnettuaahan on, että juuri Sveitsissä kansansivistys onkin korkealla kannalla. Siellä ilmoitetaan olevan kaikkiaan noin 8,000 kuuromyökkäiä

Nikkarilan Kuurom. tyttöjen talouskouluun

otetaan usia oppilaita tulevan marraskuun 1 p:nä. Oppiaika kestää 5 vuotta. Opetus on sekä käytännöllistä että tietopuolista. Oppilaat saavat koululta vapaan opetuksen ja täysihoidon sekä vaateustavustusta ja vapaat koulumatkat rautateillä.

Oppilaaksi pyrkijän on lähetettävä itsensä kirjoittaman hakemuksen mukana:

1:si oikeaksi todistettu jäljennös kuurom. koulun päästötodistuksesta,

2:si papintodistus,

3:si lääkärintodistus ja

4:si vanhempain tai holhoojan lupatodistus, jos hakija on alaikäinen.

Hakijan tulee olla täyttänyt 17 vuotta.

Nikkarilan Talouskoulun entisiä oppilaita otetaan 1 vuoden kestäväälle

jatkokurssille.

Pääsyä varten tarvitaan ainoastaan hakemus, jossa on ilmoitettava mitä talouden aloja (korkeintaan 2) hakija haluaa opiskella. Neuvoja oppialojen valinnassa annetaan koulun puolesta tiedusteleville.

Jatkokurssin oppilailta on kaikki samat edut kuin muillakin oppilailta, jota paitsi heille jaetaan kuukausittain pieniä ahkeruuspalkkioita rahassa.

Hakemukset lähetetään osoitteella: Kuurom. Talouskoulu, Pieksämäki, Nikkarila.

Ilmoitus

Renki, joka osaa hoitaa hevosta ja tekee mielellään maatoita saa paikan maatilallani Helsingin pitäjässä 1:sestä päivästä marraskuuta.

Martti Pihkala

osoite: Helsinki, Albertinkatu 17.